

Middewinterverhalen.....

Kasmissen, een feest van warmte en lecht, van hoppe en verlangen naor vrae. Dat is moeilek in 'n tied waarin der gin ende kump an de ellende dee'w dageleks via de krante en op de tillevisie te zeen kriegt. 't Is Israel, de Gazastroom en Oekraïne dee't op dit moment vollens in de andach staot, maor der bunt nog völle meer plaatsen in de wald waor 't gin pais en vrae en/of bittere armoo is.

Soms wi'j der dan effen niks meer aover heurn, ow der veur afsloeten. De tied rond kasmissen leent zich daor good veur. 't Gezellig maken in hoes, feestdage deurbrengen met dierbaren en effen de naregheid boeten de deure hollen, al veul i-j oe dan ok van binnen schuldeg umda'j wet dat heel völle andern dee möggelegheid neet hebt.

Dat was vrogger neet anders natuurlek, allene hadden ze ton gin tillevisie of mobieltjes en wazzen der ok maor weineg leu dee zich ne krante konnen permitteern. Pure nostalgje is 't verhaal dat in 1931 in Münsterland is op-etekend oet de mond van ne oldern man:

“Umme zes uur wodden der egaeten, umme half zöffen 't vee evoord. Daornao gingen de mansleu um 't veur zitten, de boer, eumkes, knechte en vake kwammen ok nog leu oet 'n naoberschap. De vrouwleu zatten in ne apatte kamer, maor heurn wal alles met. Eerst dee'w ne eken stobbe in 't veur. Vake ha'w 'n bierkruuksken der bi-j, zonne höltene tuite, den ging dan rond. De boer ging meestieds umme neggen uur naor bedde. At hee dan weg was, dan wodden der eiere oet de hoondernuste ehaald, dan ha'w eierbier. En dan wodden der urenlang verteld...en wel 't beste legen kon dat was den besten kaer!”.

Gin mense wil denk ik nog terugge naor de laevensstandaard van de twinteger en darterger jaoren. Maor de gemeudelekheid van 't bi-j mekare zitten en simpelweg verhalen vertellen, dat kenne wi-j neet meer zo. Misschien bunt de feestdage ne mooie gelaegenheid um 't is weer oet te probeern. Misschien dan ok wal met 't olde bekende kasverhaal, een verhaal van hoppe en verlangen naor vrae.

Diana Abbink, november 2023